

Dels articles en son responsables, els del pis de sobre a casa.

No's retornen els originals, perquè tampoc s'en accepten.

SETMANARI SONOR

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER DE L'EMPATX, N.º 13, SOTERRANIS. - TEL. ESPATLLAT.

CALONGE DE LA COSTA BRAVA

PREU: Cinco perrillas.

Consells culinàris

Aneu a comprar llet a qualsevol lloc de Calonge que'n venguin i millor que no l'hagueu de pagar. Tot seguit d'arribar a casa vostra la feu bullir i si no ho voleu fer tant me fa; tingueu cuidado que no's vessi i un cop llest això la passeu per un colador molt fi, molt fi o potser millor que digués molt espès, molt espès—podrieu emprar per colador algún mitjó de llana ó bé un troç de culot groixut vell de senyora—, es natural que degut a l'espessor del colador la llet tardarà a passar i lo més probable es que no passarà (com els feixistes que tampoc no passaran) però lo que es ben segur que passarà, sabeu què es?: L'aigua!

L'ESPARRUCAT DEL BARRI

COMPANYS LLEGIDORS:

Siguent-nos del tot impossible poder assistir personalment al lloc que havíem citat la setmana passada per mitjà de la nostra Emissora i per no mancar a la nostra paraula i estar visibles al públic, hem determinat fer-nos retretar. Si companys, ens hem fet retretar, però no per un fotògraf, sistema vulgar i antiquat, sinó per el cèlebre dibuixant i caricaturista Colilla, el famós Colilla, artista que ha obtingut tots els primers premis en tots els concursos de dibuixos bestials haguts i per haver. Ens hi

assemblen tant que apar que cada un de nosaltres estigui parlant. Cada dibuix es còpia exacta de nostre ben perfilat físic. Contemplant els retrats es com si contemplantessin la nostra important persona. El famós Colilla ens ha promès col·laborar d'avui endavant a «La Xispa» i a ell confiarem el fall dels concursos de dibuixos que's faran per la jovenalla.

Ja'n tenim un més a la colla!

LA REDACCIÓ

Nota d'en Colilla:

(No veieu el «truco»? Ah carai! jo diria que tots els de «La Xispa» s'han fet retratar, per por de rebre. Si home! Jo hi he guanyat; 23 peles de cada retrat i un sou fixe setmanal perquè els hi fassi quatre ninots de tant en tant. Visca La Pepa, ai! vull dir «La Xispa»! Ah! però tornant-hi, creieu-me que es que tenen por de rebre, per això escorren el «bulto» posant el seu retrat en lloc de la seva delicada persona. Aixís encara que'ls pedreguin no els faran mal. Qualsevol badal!)

PANTALLA

De la pantalla, avui res; no paga la pena, es perdrà el temps. Es a les butaques i cadires, que hi ha la grimègia! Oh! quantes coses vaig veure diumenge passat

I no us extrany de que jo vegi totes les coses que passen al cine. Es

que posseeixo un petit aparell inventat i confeccionat pel savi Pau Closca d'Ur, gran amic meu, que'm permet veure-ho tot sense ningú dar-se'n compte.

M'estava repassant els espectadors per mitjà del meu aparell i vareig veure, horror! un «viejo verde» cinetoquista. Veritat que fa estrany que un home d'edat madura sigui cinetoquista? Doncs es aixís. Estava assegut al costat d'una nena, que per cert té promès, i amb el genoll s'entretenia tocant-li la cuixeta. La nena, naturalment, s'en sentia molestada i no se pas si li va dir alguna «bona parauleta» el cas es que mes tard el referit «viejo verde» cinetoquista, abandonava el lloc. Es reomana a aquests cinetoquistes no s'apropin a nenes que tinguin promès, doncs s'exposen a que els hi fassin un ull de vellut.

Després vaig veure una parella que no tenen per costum freqüentar el cine. Ja feia dies que'n murmuraven els trapecers de «La Xispa» i que segurament en sentireu a parlar en la Ràdio Xispa algún dia. Es tracta d'una parella que sembla que van formals; ell i ella viuen en dos masos molt a propet un de l'altre, dos masos solets a la montanya i de cara al mar I me vaig fixar que al cine estaven molt acostadets.

Vaig reposar per un moment de mirar en el meu aparell màgic, pero tot d'una sento uns refilets com si algú s'estés petonejant i ràpida em dispo a cercar els autors dels refilets; enfoco l'aparell i crac! ja'ls tinc. Ell tot cara-gros amb unes ulleres groixudes, i ella careta-primeta i d'abundant cabellera. I no ho feien pas gaire amagat, no. Però lo mes inte-

ressant i còmic de diumenge passat, fou lo vaig presenciar durant la sessió de la nit, Dues nenes, de fornides devanteres, entràren al cine proveïdes cada una d'un paquetet ben amagadet. Abans d'arribar a la mitja part i estant els llums apagats començàren a treure's el paquetet i abans d'obrir-lo es consultàren a cau d'orella i convençudes de que ningú les veia, com qui destapa un secret, obriren el paquetet i apareixen dues llesques de pa amb unes coses al mig que de moment no vaig poder descobrir, què era?

Graduo bé l'aparell i se'm va anar fent mes visible el contingut de les llesques de pa. En un paquet hi

havia entre'l pa, unes quantes "qualbres" fregides i en l'altre una cuixa de conill rostida, no se si era domèstic o bosquetà, però era de conill. I goludament s'ho varen menjar, satisfent aixís la seva excepcional carpanta. Mireu, senyors, que fer ressopó al cine, mentres els llums estant apagats ... vaja! es necessita carpanta. No es d'extranyar que les referides nenes estiguin ben macisses!

I que cap dels aquí al·ludits s'ofengui, doncs com que son coses fetes en públic ...

Fin.

NANCY de KANTY

Radio 'Xispa' Calonge de la Costa Brava

Aquí emissora E. A. J. Xispa retremetent el noticiari des del local dels TRAPÉCERS, amb ones de 326 i 112 metres.

Molt bon dia amics:

Com sempre us donaré compte de les cròniques obtingudes per la S. A. de «trapisonados», durant el curs d'aquesta setmana.

Buscant bolets es varen començar de dir que s'estimaven, sembla que iran per bon camí, però jo, per més que vulguí, no us ho puc acabar de dir: No obstant com tot ha de quedar aquí, ho diré en mitjes paraules, però això sí, que no surti d'aquí:

«Un Martí que es fill d'aquí l'hi va dir que l'estimava, més ella de cas d'ell no feia fins a l'últim que s'exclamà; Mercè per mi sol tu has de sè: Tot seguit la resposta de la nena li digué: Ai Martí qui ens havia de di que ens teniem de fer l'amor aquí.

Aquest va continuar collint bolets, pensant que ningú ho havia sentit, la nena va anar a buidar la cistella de pinetells—també devia haver pensat el mateix—, però amics? els de «La Xispa» cadascú al seu lloc. Molt bé doncs Martí i Mercè des d'aquest setmanari rebeu les felicitats més cordials.

Un dels nostres amics, redactors d'aquest setmanari, va descobrir el dijous a la nit una sombra a darrera el Castell.

La nota que ens trameté s'expressa així: «Vigilant n.º 13 del setmanari de «LA XISPA». En aquest moment el meu rellotge assenyala les dotze i quart. Me trovo a darrera el Castell; he descobert una sombra; no se el que serà; envieu-me reforços; S. O. S. ¡S. O. S.!

Aquesta es la nota que vàrem captar. En aquests moments ignorem on es trova el nostre company. Però que a darrera el Castell hi ha moltes ombres. ¡Ja ho crec que sí!

Un jove que sempre sol anar per aquells camins del Puigtavell es queixa desconsolat de que no hi hagi pappers moneda de «RAL».

Jove del vestit vert, nosaltres des d'aquest lloc t'hem de fer remarcar que ets el menys indicat per a protestar de la manca de «RALS». Que vols dir que n'han fets a Pamós? Nosaltres ens pensem que no.

Encara més; perquè sempre quant la gent va a comprar entres tu a dins les tendes? Això fa molt lleig. Te penses trovar-hi algun «RAL»?

I perquè quant pagues el cine sempre el pagues en «RALS»?

No ho entenc; a veure si el farem canviar una miqueta.

Servei Oficial de Socor de Radio XISPA

Mentres viatjava en el cotxe de linea una senyora Calongina, va tenir la dissort de que se li obrís la porteta de l'òmnibus caiguent d'una manera aplastant al sol de terra. De resultes d'això demana el retorn d'una cartera que hi guardava 4.000 pessetes en plata.

El qui en pugui donar detalls o assenyalar camí per obrir investigació, la mencionada senyora gratificarà al ciutadà que sigui, amb un paper de 0'50 pessetes molt ben cosit.

Un dels altres «trapisonados» me digué: «El vaig trovar i no em va saludar». Ara veig que tenia tota la raó. Es un jove fill d'aquí que s'ha cregut ser més savi «que els de vila trista». No sabeu qui es? Doncs aquest es ell.

Per les nenes potser es prou complasent i simpàtic. Fins que jo, me pensaria que no; més que jo, elles ho han de saber.

De guapo, això sí, n'es molt encara que no hi entengui res—i proves d'això en dona aquella Marieta del carrer del Padró que n'està però molt «cofoia».—

¡Per més que rumieu no l'endevinareu!

Una paraula d'un Cineista: El diumenge passat tenia un cineista al meu costat i a davant nostre una parella d'aquelles tant petites que ja fan la feina dels grans; anaven fent la MAZURCA, quant el cinetista no va poder aguantar més i va exclamar; ja es MASSA això! —Verdaderament—.

Atenció...!

Dones, si voleu veure tirabuixons ben fets fixeu-se amb els d'una senyora que resideix en aquesta vila. Son estupendos. Us els podeu fer a casa vostra sense ajut de ningú. Es l'última paraula de la modernitat. Que bé que li estan!

Una parella estava sostinguent una conversa, no sé si de fútbol, barrejada amb una seguida de rialles que la feien ésser interessant, Els vaig escoltar una horeta, i quant ja n'estava cansat i volia marxar-ne sento unes frases—que devien ésser factor de la mateixa conversació que

estaven tractant— pronunciades per la nena, que digué:

«TREU-LA BE
i així ho feu
en RABERTE

Si amics: també tenim en la nostra vila unes ninetes de Palamós que valen tant com les nostres. El més dolent es de que totes —això no vol dir que sempre en queda una—, ja tenen el cor donat. Com nosaltres som d'aquí i no d'allà, no n'estem molt enterats, sabem el mateix que

sap l'altre gent, per exemple cap de nosaltres ignora que hi hagi una Elissa que tingui relacions amb un Auto-Giro, sin auto. Però ja ens anirem preocupant i també els hi descobrirem tots els secrets.

Aquí Emissora E. A. J. Xispa, acabant de radiar les cròniques des del local dels Trapecers, —fins dis-sabte radioients—.

Fi de l'emissió

PHILIPS

HORA DEL CORREU

DEM ONIET.—Mira maco, ens sap molt greu però la pintura no es per tú, digues al mestre que una altre vegada quant vulguis dibuixar un "burro" t'aguantí la ma. Nosaltres no tenim mes que haver-ho de dir, però no podem dir res més. L'original se l'ha emportat a casa seva el savi Marcel per estudiar-lo detingudament i aprofitar si cap tall de paper ha quedat sense embrutir. Ho veiem molt difícil perquè... semblava que ho havies fet en pinzell de pintar carros.

JOAN.—Te publiquem la carta: « Amics de La Xispa, com sigui que ja he complert els 36 anys desitjaria de vosaltres que permiu ja del vostre setmanari que tants èxits està assolint es pogué fer els possibles. Ho dic formal No m'importa tingui ni 60 ni 70 anys' com tampoc que estigui fornida de papers de 100 pessetes. Solament, això si, es que tingui bon cor, que no me pegui, i que tingui un hortet amb patates sembrades. En despedeixo de vosaltres ben cordialment. »

Mira Joan, fins que t'hagim publicat la carta t'hem de fer present que ja estem en negociacions amb una dona' Te 56 anys, es ben plantada i té un hortet. Ara te prevenim: Que porta bigoti, té un gènit (o biceps) com un tigre, i tots els seus homes que han sigut molts, estant jeient en «su última morada.» Si es que te convé tu mateix. Nosaltres ens veiem en cor, si tenim salut, de publicar l'esquel·la mortuòria. Entesos Joan.

ENRIQUETA.—L'anunci que te varem publicar en «La Xispa,» passada te'l passarem a cobrar un dia d'a-

questa setmana. T'ho hem fet molt barat perquè es tractava d'una bona minyona. I es allò., la Redacció te algun savi per casar., i qui sap, No Enriqueta?

COLI-FLORE: Si es veritat, probable serà degut a tenir els llums apagats. Nosaltres ens pensem això perquè: Que seria?

L'Otília té por de la foscor i ell es tant bon noi que nosaltres l'apreciem molt. Justament es suscriptor de «La Xispa». Sempre que l'hem de nomenar ho diem així: RICARDET.

N'obstant que no faci de les seves, perquè en aquells camins del Xarc hi tenim bastants «trapisondos» que serien capaços de comunicar la nova tot seguit a n'en Philips.

¡AL TANTO «TRAPECERS» del sector Nord!

M. ANTONI:—Quants anys té el teu nen? Nosaltres ens pensàvem que era més petit. No s'explica en aquesta edat que encara faci aquestes coses. No tindreu més remei que portar-lo amb el Sr. Pascual, de Girona, que us el miri.

De moment sols us podem receptar nosaltres «polvos de patata» però si, feu-lo visitar tant bon punt tingueu ocasió. D'això en venen altres coses. Tingueu hi cuidado.

S'ha acabat el correu! Fins dis-sabte vinent, si tenim originals. Es-criviu-nos.

JOE MAC HAGUM

BALANÇ DE LA PENYA JOVENTUT

			NULS
SUBIRANA	9	gols	1 gol
CARGOL	5	»	
MASSA	3	»	1 »
COELLO	2	»	1 »
OLIVERAS	2	»	1 »
ESTEVE	2	»	
AZCARATE	2	»	
AICART	2	»	
NAPOLEON	1	»	
TI	1	»	
«CHACHO»	1	»	
RIAZA	1	»	
JOAQUIM	1	»	1 »

Total 5 Nuls

Total 32 a favor :

27 en contra

Penalty a favor : 1 - tirat per en Joaquim i parat
" en contra : 3 - un gol : l'altre fora i l'altre parat

KOMPTE DHIUS

Un cas d'en Sàbat

Com tots els aficionats calongins al fútbol saben, el partit jugat a Sils contra la «Penya Els Bons» ha sigut l'únic en que la porta de la «Penya Joventut no ha estat batuda.

Però el que pot ser no saben es el perquè, i en Sàbat millor que jo os ho explicaria.

Hi havien dues nenes que ja prenent cafè a Farnés li varen plantar la vista a sobre i en tot el partit no es varen moure de darrera la porta. Les dues anaven vestides igual i portaven el vestit com el jersey d'en Sàbat. (allà va jugar amb un jersey blanc amb una franja vermella).

Doncs be, com que les nenes no estaven quietes ni ell tampoc, en els moments de perill els devaners contraris veien tres porters, el cap els hi començava a rodar i tots els xuts anaven o fluixos o a fora. La comèdia hauria resultat si ja en les acaballes del partit no s'en haguessin adonat alguns «hinchas» locals. (Com que l'assumpte prenia mal caire en Sàbat molt a contra seu tingué que prescindir per uns moments de tant valioses col·laboradores.

KOMPTE DHIUS

UN FUNICULAR a dalt la "CREU"

Si companys, si: ¡Un funicular a dalt la «Creu»!, aquest es el projecte que venen estudiant sense interrupció els savis de «La Xispa».

Fa pocs dies que es delibera i quasi bé tots els que componen la Redacció ja van senyalats. Hi ha hagut dispars de pistola, sense que afortunadament passés d'aquí, l'autor es un dels savis que més val no parlar-ne. De baralles, això si, cada nit.

Però després de tot això s'ha arribat més o menys a un acord, i es el que us exposaré.

El funicular consistirà amb un lligam de fils d'en «Fabra i Coats», que es diu son els millors, i una vagoneta construïda amb caixes de llet La Lechera, que si l'heu provada haureu de reconèixer que no hi ha rival. Es baixarà de dalt la «Creu» donant-se la volta per l'esbelt cloquer d'aquesta vila i fent parada en la plaça de la República. Una volta en la plaça es canviarà cada viatge de conductor i de guarda-agulles, al primer ja se li tindrà un cotxe-furisme preparat per portarlo a l'Hospital, i el segon s'emocionarà tant, que cada volta se li tindrà de fer la respiració artificial.

Els bitllets es despatxaran cada dia en unes hores que ja es fixaran, entre can Mont i el mas Artigues, en una caseta que fins avui servia per matar perdius; perquè ningú s'equivoqui hi haurà un ròtul que dirà: «Ciudadà no vulguis anar tant carregat, la vila de Calonge t'ofereix aquest mitjà de locomoció per baixar ben descansat en la teva vileta».

En aquesta mateixa caseta, que no serà construïda per el ram de construcció però sí tindrà unes característiques impresionants, hi haurà instal·lada una ràdio dins la seva sala de ball per tal de que els viatgers puguin fer la gatzara que fins un cert lloc els hi serà permesa.

Abans de baixar la vagoneta, un home que serà l'encarregat, pesarà l'equipatge dels viatgers fent dues tares, pes net i pes brut; el dit encarregat tindrà les plenes facultats per declarar el pes net i el brut.

Cinc minuts abans de baixar es

farà un rigurós coneixement a tota la línia i es farà fum en els ruscós d'avelles per tal de que no puguin originar una gran catàstrofe.

Una volta la vagoneta en marxa un empleat a tal efecte que irà dins de la mateixa, tindrà cura d'anar tocant un timbal perquè les perdius i demés bestioles del bosc es mantinguin al seu domicili. Aquest mateix empleat irà dient sempre, en tant no s'arribi al lloc de parada: «¡Calma!... ¡No us espanteu!... ¡Quasi ja hi som!... ¡No n'hi ha d'aigua nafi!».

La vagoneta irà proveïda d'un gramòfon que sempre sense parar tocarà «El Saltiró de la cardina».

Així d'aquesta forma i unes altres petites modificacions serà la manera de que tothom podrà venir de dalt la Creu sense fer dolentes les espadenyes.

Que us sembla!... estarà bé? Doncs endavant a que sigui un fet.

Mentrestant nosaltres vetllant per la salut pública, ja proveïrem de gassa, iode, antiflogistina, i mitja dotzena de cotxes ambulàncies.

¡No us espanteu, ni us amoïneu! Ja irà bé ja.

FORLAQUES

PLANA INFANTIL

Com ja vos varem anunciar la setmana passada, hem portat a cap noves reformes que han d'ésser del vostre agradatge. I les nombroses coses que tenim en projecte! No us penseu que siguin bromes no!

Avui vos oferim el «periòdic mural» amb bústia. En ell apareixeran els vostres escrits i treballs que no càpiguen en les planes de La Xispa o els dibuixos i caricatures. Aquesta setmana exposem els nostres retrats, obra mestra del conegut Colilla. Esperem que més endavant entre els concursos i treballs que ens enviareu ens obligareu a fer-lo més gros. El meu amic Savi Marcel que arribà amb auto-gir la setmana passada avui comença les seves sessions de

«Contes curts» que han d'ésser el vostre divertiment junt amb les explicacions i comentaris del nostre estimat company Savi Neta que està a punt d'arribar de terres llunyanes.

Ja hem vist els nombrosos premis que teniu exposats pels diferents concursos que tenim en projecte? Mireu-vos-els. Tots, vos han d'ésser d'alguna utilitat.

El primer concurs va quedar tancat el passat divendres. Hem rebut molts treballs i tots deixen entreveure que arribareu a ésser bons escriptors. Coratge, jovenalla! No defalliu que hem de portar a terme quelcom meravellós, quelcom gran que s'en pugui parlar. No us penseu també que comprant, alguns, el nostre setmanari, aquest periòdic de tots, ja n'hi ha prou; no amics, no. Hem de procurar que el compri tothom, perquè siguin possibles aquests anhels que es forjaran en la vostra ment. Els vostres pares han d'ajudar-nos també. Ningú com nosaltres pot saber els immensos treballs que això ens porta. Però no pararem fins l'últim moment, perquè ens guia un esperit constructiu i esperem que ens fareu quedar bé.

Degut a l'ample temps que hem donat al primer concurs no puc anunciar qui de vosaltres ha resultat premiat. Ho trobareu exposat en el «periòdic mural», quin, com aquest, ha d'ésser molt interessant. La setmana vinent publicarem el treball premiat que després de certa deliberació dels savis, pèrits i experts de La Xispa, s'ho mereixi.

Aquesta setmana vegeu l'interessant Concurs que vos oferim:

2.ºn CONCURS DE LA XISPA

Dibuix d'un paisatge en colors

Nota: Serà condició que el paisatge sigui del natural i de Calonge.

Els podreu lliurar en la bústia o bé per mitjà dels vostres professors.

El tamany del dibuix ha de ser de mig full de paper barba.

Serà indispensable la presentació del cupó n.º 3

NICASI SERRES

CUPO N.º 3

Solució a l'endevinalla anterior.

—EL TABAC—